

Ο Τιβερίους
ρωμαϊώνει
μέρη σύρεις
προς τὴν
τῆς Χριστᾶ
διδασκαλίαν

Μαρτυρία
Γωσήπης πε-
ρὶ Χριστᾶ.

μὴν δεοποιεῖται τὶς ἀνευ τῆς ψύχες, καὶ δοκιμῆς τῆς Συγκλήτε, ἀλλὰ ἡ ἀληθεία ἦν, ἡ κακία, καὶ ἡ ἀπίστια τας, διὰ τέτο δὲν ἐδέχθησαν τὰ περὶ τῆς Χριστᾶ· ἀλλὰ δὲ Τιβερίους μείνας εἰς τὴν προτέραν την γνώμην, δὲν συλλογίσθη, ὅτε ἐποίησε τὶς ἀτοπον κατὰ τῆς τῆς Χριστᾶ διδασκαλίας, ἐμάλισθε εφοβέριζε θάνατον εἰς τὰς κατηγόρias τῶν Χριστιανῶν, ὅτων ἡ Θεία Πρόσωπον νεύστατα εἰς τὴν καρδίαν τῆς Τιβερίους, ἵνα δὲ λόγος τῆς Εὐαγγελίας ὅπερ τότε εἶχεν ἀρχὴν, διαδράμοι ἀνεμποδίζως εἰς πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην. Αὐτάγων τὸν Εὐστέβιον Παμφύλαν (α).

§. 7. Περὶ τῆς Κυρίων ἡμῶν Γενεσῆ Χριστᾶ, καὶ Φλάβιος δὲ Γάργυπτος, γράψει ὅτι τῷ κατὰ λέξιν (β), γίνεται δὲ κατὰ τάπον τὸν χρόνον, Γενεσῆσοφος ἀνησυχεῖ εἴτε ἄνδρα ἀντὸν λέγειν χρόνον. ἦν γάρ παραδόξων ἔργων ποιητὴς, διδάσκει καλοὺς ἀνθρώπων, τῶν ἡδονὴ τὸ ἀληθῆ δεχομένων. καὶ πολλὰς μὲν Γενεσῆς πολλὰς δὲ καὶ Εὐλογικὰς ἐπιγάγετο. Οὐ Χριστὸς ἔτος ἦν. καὶ ἀντὸν εὐδεῖται τῶν πρώτων ἀνδρῶν παρὸν ἡμῖν σκυρῷ ἐπιτετιμηκότος Πιλάτῳ, ὃν ἐπάνταγτο οὕτης πρώτον ἀγαπήσαντες. ἐφάνη γάρ ἀντοῖς τρίτην ἔχων ἡμέραν πάλιν ζῶν, τῶν θείων προφητῶν, τὰ ἀντά, καὶ ἄλλα μικρά θαυμάτων, εἰς δὲ νῦν τῶν Χριστιανῶν ἀπὸ τῆς διδασκαλίας ἀπέλειπε τὸ φῦλον. (γ)

§. 8. Εκ τῶν εἰρημένων συμπέρανομεν, ὅτι ἡ Βασιλεία τῶν βρανῶν, ἐκηρύχθη ὑπὸ Γαλάνης τῆς Προδρόμου, τῆς Χριστᾶ, καὶ τῶν Αποστόλων, καὶ ὅτι ἀντὶ ἡγγικεν, καὶ ὅτι πρώτον τα θεμέλια τῆς Εκκλησίας, ἦν δὲ Χριστὸς συνάγεις, καὶ συνήστας μὲ τὸ τίμιον ἀντὸν Λίμνη περιεποιήσατο, ἔντε τῇ Γεδαίᾳ, τῇ Γαλιλαίᾳ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ Παλαισίνῃ ἐδιδάσκουτο, καὶ ἐβεβριώνετο δὲ λόγος μὲ τὰ ἀπειρά θαύματα (γ). Τέτα δικαὶος ἦταν προετοιμασίαι, καὶ προοίμια, εἰς τὰ παραμικρὰ πέρατα τῆς Παλαισίνης περιγράφομενα (δ), αλλὰ καταβολὴ ἀντὶ τῆς Εκκλησίας εἰς πάντα τὴν οἰκουμένην ἐξαπλώσαται τετά τὴν ἔνδοξον Αὐτάλυφιν τῆς Χριστᾶ, διὰ τέτο καὶ δὲ Σωτήρ τελειώτας τὸ ἔργον, πρὶν ἀνέβη εἰς βραγύς, ἥλθε, καὶ ἐση εἰς τὸ μέτον τῶν μαθητῶν, καὶ λέγει ἀντοῖς εἰρήνην ὑμῖν, καθὼς ἀπέειπε με δὲ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς (ε) Πορευθέντες εἰς τὸν Κότυρον ἀπαντα κηρύξατε τὸ Εὐαγγελίον πάσῃ τῇ κτίσει (ζ). Μαρτυρεῖτας πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες ἀντὸς εἰς τὸ ὄνομα τῆς Πατρὸς, καὶ τῆς Υἱοῦ, καὶ τῆς Αγίας Πνεύματος, διδάσκοντες ἀντὸς τηρεῖν πάντα ὅτα ἐνετείλαμεν ὑμῖν (η). Πρόδηλον ἦρα ἐσὶ εἰς τῶν εἰρημένων, ὅτι ἐνετείλατο ἀντοῖς συνάξει τὴν Εκκλησίαν ἀπὸ πάντων τῶν τῆς οἰκουμένης ἁδύων, καὶ ταύτην συνήστατε διὰ τῆς Εὐαγγελίας, καὶ τῶν

Mu-

(α) Εκκλησ. Γερ. βιβλ. β'. κεφ. β'.

(β) Γεδαίη. Αρχαιολ. βιβλ. ιη. κεφ. ξ.
(γ) Ματθ. κεφ. δ'. 17. 23. καὶ ι'. 7. Μάρκ. κεφ. ά. 15. 39. καὶ ι'. 7. Λευκ. κεφ. 2. 10. καὶ ι'. 17.

(δ) Ματθ. κεφ. ιε'. 24. (ε) Γαλάνη. κεφ. ι'. 19. 21. (ζ) Μάρκ.

κεφ. 15. 15. (η) Ματθ. κεφ. καὶ 19. 21.